

III

(Előkészítő jogi aktusok)

EURÓPAI GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁG

AZ EGSZB 505. PLENÁRIS ÜLÉSE (2015. FEBRUÁR 18–19.)

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye - A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági Szociális Bizottságnak az uniós vámügyi kockázatkezelési stratégiáról és cselekvési tervről: a kockázatok kezelése, az ellátási lánc biztonságának megerősítése és a kereskedelem előmozdítása

(COM(2014) 527 final)

(2015/C 251/05)

Előadó: Bernardo HERNÁNDEZ BATALER

Társelőadó: Jan SIMONS

2014. október 1-jén az Európai Bizottság úgy határozott, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 304. cikke alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a következő tárgyban:

A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági Szociális Bizottságnak az uniós vámügyi kockázatkezelési stratégiáról és cselekvési tervről: a kockázatok kezelése, az ellátási lánc biztonságának megerősítése és a kereskedelem előmozdítása

COM(2014) 527 final.

A bizottsági munka előkészítésével megbízott „Egységes piac, termelés és fogyasztás” szekció 2015. február 2-án elfogadta véleményét.

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2015. február 18-án és 19-én tartott, 505. plenáris ülésén (a 2015. február 18-i ülésnapon) 141 szavazattal 1 ellenében, 4 tartózkodás mellett elfogadta az alábbi véleményt.

1. Következtetések és ajánlások

1.1. Az EGSZB üdvözli a vámügyi kockázatkezeléssel foglalkozó stratégiáról és cselekvési tervről szóló európai bizottsági közleményt. A stratégia helyes végrehajtásához a vámhatóságoknak együtt kell működniük egymással, illetve más kormányzati hatóságokkal is, többek között az egészségügyi és fogyasztóvédelmi szolgálatokkal (a jogi együttműködés keretében pedig a biztonsági szolgálatokkal is).

Az EGSZB szerint fontos, hogy eredményesen alkalmazzák az uniós vámügyi előírásokat, és hogy megfelelő módon működjenek az uniós jogban előírt együttműködési mechanizmusok.

1.2. Az integrált vámügyi kockázatkezeléshez egyéb politikákat, illetve azok végrehajtását is össze kell egymással hangolni. A tagállamok már jelenleg is rendelkeznek hivatalos adatokkal ezekre a területekre vonatkozóan, ezért meg kell osztani az ilyen információkat, különösen a komoly kockázatokkal kapcsolatos hivatalos adatok kölcsönös felhasználhatóságára építve.

1.3. Saját jogszabályok elfogadásához és az uniós jogszabályi háttér bővítéséhez az EU-nak a vámügyi kockázatkezelési gyűjtemény és a Vámigazgatások Világszervezetének (WCO) egyéb előírásaiból kellene merítenie, hogy az uniós vámügyi jogszabályok összhangban legyenek a területet jelenleg szabályozó előírások többségével.

1.4. A cselekvési terv 3. célkitűzésével összhangban világosan meg kell határozni, hogy ki, mikor és hol hajt végre ellenőrzéseket. Ennek alapján kockázati térképet lehet kidolgozni és különböző fokozatokba lehet sorolni az egyes kockázatokot, ami olyan végrehajtási intézkedést jelent, melyet az Európai Bizottságnak el kellene fogadnia. Úgy ítéljük meg, hogy olyan fontos kérdéstről van szó, melyet prioritásként kell kezelni a végrehajtás során.

1.5. Mivel mindenképpen garantálni kell az uniós vámügyi jogszabályok egységes alkalmazását, nagy jelentőséggel bír a cselekvési terv 5. célkitűzése, hiszen az egész stratégia szorgalmazza az együttműködést a nemzeti hatóságok által alkalmazott valamennyi jogszabály-betartási és felderítési módszer között, illetve az információcserét az uniós és a nemzeti hatóságok között.

1.6. Az EGSZB hangsúlyozza, hogy a stratégia kidolgozásakor figyelembe kell venni a tagállamok eltérő vámügyi gyakorlatait – például a kereskedelmi forgalom méretét, volumenét és a kereskedelmi gyakorlatokat –, de azoknak összeegyeztethetőnek kell lenniük és meg kell felelniük az uniós elveknek és jogszabályoknak.

1.7. Az EGSZB egyetért a közleménnyel abban, hogy fontos az Európai Bizottság és a tagállamok közötti együttműködés, de azt is hangsúlyozni kívánja, hogy a stratégiában érintett egyéb társadalmi szereplőknek is fontos szerepük lehet.

1.8. Jóllehet az Európai Bizottság közleménye utal rá, de nem foglalkozik vele kimondottan, ezért az EGSZB kéri, hogy kapjanak nagyobb publicitást a helyi szintű kísérleti projektek, hogy így nagyobb szerep jusson az érintett szereplőknek és ezáltal a további magánforrásoknak is, ami pedig az innováció ösztönzésével elősegíti majd a közleményben szereplő stratégia megvalósítását.

2. Bevezetés

2.1. A kockázatkezelés a modern vámellenőrzési módszerek egyik alapelve. A vámhatóságok a teljes vámterületen folytatott ellenőrzési eljárások hatékonyságának biztosítása érdekében elemzési és vizsgálati mechanizmusokat vezetnek be. Az eljárásokat folyamatosan felül kell vizsgálni és szükség esetén módosítani kell, hogy kielégítsék az újonnan felmerülő igényeket.

2.2. A kockázatkezelés segítségével a vámhatóságok ésszerű és igazságos egyensúlyt kívánnak elérni egyrészt a csalás elleni küzdelem, másrészt aközött, hogy minél kevésbé akadályozzák az áruk és a személyek jogszerű mozgását, és a lehető legalacsonyabb szinten tartásuk a költségeket.

2.3. Mivel néha az áruk jelentős részét ellenőrizni kellene, ami fizikai képtelenség, a SAFE program lefekteti az ún. „engedélyezett gazdálkodók” (AEO) rendszerének alapjait, melynek lényege, hogy a vállalatokat előzetes audit révén megbízható vámügyi partnerekként akkreditálják. Ehhez a hatóságoknak teljes körűen tisztában kell lenniük a vállalatok tevékenységével, világos képet kell alkotniuk azok üzleti folyamatairól és környezetéről, és állandó hozzáféréssel kell rendelkezniük azok könyveléséhez. Uniós szinten a 648/2005/EK rendelet⁽¹⁾ 5a. cikke szabályozza az „engedélyezett gazdálkodó” státust és annak megadásának feltételeit. A gazdasági szereplők úgy vélik, hogy a megfelelő piaci működéshez elengedhetetlen ennek a feltételnek a teljesítése.

2.4. Az EUMSZ értelmében az export-import intézkedésekhez és jogokhoz hasonlóan a vámunió is kizárólagos uniós hatáskörbe tartozik. E politika az elsődleges jog szintjén nemzetek feletti jogként szerepel a 28. cikkel kezdődő és a 37. cikkig tartó „Az áruk szabad mozgása” címben. A vámhivataloknak azonban manapság egyre több egyéb feladattal is meg kell birkóznuk. Valójában három területről beszélhetünk: adóügy, biztonság, valamint a nem vámügyi jogszabályok felügyelete. Ezek egy részét szabályozza az EUMSZ rendőrségi együttműködésről szóló 87. cikke, bár maga a rendőrségi együttműködés nem tartozik kizárólagos uniós hatáskörbe.

2.5. Az Európai Bizottság 2013. januári közleménye⁽²⁾ közös megközelítést vezet be az integrált kockázatkezelésre, amely a vámunió be- és kilépési pontjain az alábbi célkitűzések teljesítését teszi lehetővé:

- az emberi és pénzügyi erőforrások jobb elosztása és a szükséges helyekre való koncentrációja,
- az uniós vámügyi jogszabályok teljes körű és egységes alkalmazása,
- a hatóságok, a kereskedők és a szállítók közötti integrált együttműködés rendszere,
- a vámkezelési gyakorlatok egyszerűsítése, valamint a tranzakciók idejének és költségeinek a csökkentése.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2005. április 13-i 648/2005/EK rendelete (HL L 117., 2005.5.4.), valamint egyéb jogszabályok, pl. a 2454/1993/EK rendelet.

⁽²⁾ COM(2012) 793 final.

2.6. Az EGSZB kedvező véleményt⁽³⁾ nyilvánított erről a 2013-as közleményről, kijelentve, hogy közös megközelítést kell alkalmazni az ellátási lánc biztonságára és a vámügyi kockázatok kezelésére vonatkozóan, hogy az érintett hatóságok az egész vámunió területén egységesen és diszkriminációmentesen alkalmazhassák az uniós jogszabályokat.

2.7. 2013. június 18-i ülésén a Tanács következtetéseket fogadott el az ellátási lánc biztonságának növelésére és a vámügyi kockázatok kezelésére vonatkozóan, és felkérte az Európai Bizottságot, hogy dolgozzon ki egy koherens stratégiát. Az EU egyetért az ellátási lánc biztonságának és integritásának, az állampolgárok biztonságának és az Unió és tagállamai pénzügyi érdekeinek védelmére vonatkozó közös stratégiai célkitűzésekkel, valamint a versenyképesség javításának érdekében a legális kereskedelem előmozdítására és felgyorsítására irányuló célkitűzésekkel.

2.8. A 952/2013/EU rendelettel elfogadott jelenlegi, átdolgozott vámkódex⁽⁴⁾ mellett, hogy a kockázatkezelést a vámügy speciális funkciójának tekinti, a „felügyelet” funkcióját is az egész rendszer, azaz a közös vámtarifa-szabályozás alapjává teszi. A kockázatkezelés beépítése a vámkódexbe megerősíti az együttműködést és az információcserét a vámügyi és nem vámügyi tagállami hatóságok és az Európai Bizottság között, amely bizonyos esetekben végrehajtási hatásköröket is kap ezen a téren.

3. Az Európai Bizottság közleménye

3.1. Az Európai Bizottság egy, a vámügyi kockázatkezelés uniós javítását célzó új stratégiát, valamint egy részletes cselekvési tervet tett közzé, amellyel hatékonyabban lehet majd kezelni az egyre szövevényesebb nemzetközi ellátási láncokkal működő, egyre bővülő kereskedelmet.

3.1.1. A cselekvési terv minden egyes célkitűzéshez kapcsolódóan egy sor intézkedést irányoz elő. Az intézkedések célja a feltárt hiányosságok orvosolása és ezáltal az uniós vámhatóságok kapacitásának fokozatos megerősítése, továbbá a többi ügynökséggel, a gazdasági szereplőkkel és a nemzetközi kereskedelmi partnerekkel folytatott rendszeresebb együttműködés megszilárdítása, ideértve adott esetben nemzetközi normák és előírások támogatását, illetve kidolgozását.

3.1.2. Az Európai Bizottság arra törekszik, hogy a közlemény kiegészítse a vámügyi és más szakpolitikai területekhez – például biztonság, közlekedés vagy a szellemi tulajdonjogok védelme – köthető uniós kezdeményezéseket, illetve hogy összeegyeztethető legyen azokkal.

3.2. A kockázatkezelést, amely az erőforrások megfelelő szervezésével és a nagyobb, súlyosabb kockázatot jelentő területek előtérbe helyezésével történik, a vámhatóságok a hatékony és eredményes vámvizsgálatok elvégzése, a jogszerű kereskedelem indokolatlan megzavarásának elkerülése és az erőforrások hatékony felhasználása érdekében végzik.

3.3. A stratégia a kockázatkezelésre, valamint az Unióba belépő, az Unióból kilépő, illetve az Unión áthaladó áruk ellenőrzésére vonatkozik, figyelembe véve azok sajátosságait, kockázati szintjét és a költségeket. Ez megköveteli, hogy kellő kapacitás legyen az árukkal és azok mozgásával kapcsolatos veszélyek és kockázatok összességének feltárására, értékelésére és elemzésére.

3.3.1. Az Unió által az ellátási láncokkal kapcsolatos vámügyi kockázatok kezelése során követendő leglényegesebb alapelvek a közlemény szerint a következők:

- előzetes értékelés, szükség esetén ellenőrzéssel,
- több különféle szervezet közötti együttműködés,
- többrétegű és összehangolt megközelítés, valamint
- az erőforrások hatékony felhasználása.

3.3.2. Az uniós szintű kockázatkezelési keret eredményességének és hatékonyságának javítása érdekében az Európai Bizottságnak és a tagállamoknak együtt kell működniük, hogy ösztönözzék az EU-n belül több szinten folyó vámügyi kockázatkezelést, az alábbi szükséges intézkedések elfogadását szem előtt tartva:

- az adatok és a rögzítési rendszerek minőségének javítása,

⁽³⁾ HL C 327., 2013.11.12., 15. o.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. október 9-i 952/2013/EU rendelete az Uniós Vámkódex létrehozásáról (HL L 269., 2013.10.10.).

- az ellátási láncra vonatkozó adatok hozzáférhetőségének garantálása és a kockázatokkal kapcsolatos információk megosztása a vámhatóságok között,
- szükség esetén megfelelő kockázatenyhítési és -ellenőrzési intézkedések alkalmazása,
- kapacitásbővítés,
- a szervezetek közti együttműködés előmozdítása, valamint az információk megosztása a tagállami és uniós szintű vám- és egyéb hatóságok között,
- jobb együttműködés a kereskedelmi szektorral, valamint
- a nemzetközi vámügyi együttműködésben rejlő lehetőségek kiaknázása.

3.3.3. A közlemény felsorolja azokat az eszközöket, amelyekkel a stratégia egy-egy konkrét célja elérhető annak érdekében, hogy az Európai Bizottság és a tagállamok közti együttműködés gyümölcsékként el lehessen fogadni a szükséges intézkedéseket.

4. Általános megjegyzések

4.1. Az EGSZB támogatja az Európai Bizottság közleményét, mivel az ellátási lánc biztonságára és a vámügyi kockázatok kezelésére vonatkozó összehangoltabb megközelítést nélkülözhetetlennek tartja ahhoz, hogy garantálják a jobbiztonságot, illetve az uniós vámügyi jogszabályok egységes alkalmazását, ami elősegíti az áruk szabad mozgását.

4.1.1. A közlemény azt javasolja, hogy erősítsenek meg és alkalmazzanak egyes, a tagállami hatóságok és az Európai Bizottság, valamint a gazdasági szereplők közötti, kiválóan működő vámügyi eszközöket, a kockázatkezelés funkcióját bevezetve, amely kiegészíti a már meglévő vámügyi, kereskedelmi és statisztikai célú eszközöket.

4.2. Az Európai Bizottság cselekvési terve olyan célkitűzéseket és azok elérési módját tartalmazza, amelyek megerősítik az Unió vámügyi kapacitásait, és szisztematikusabb együttműködést tesznek lehetővé más szervezetekkel, például gazdasági szereplőkkel vagy akár nemzetközi kereskedelmi partnerekkel.

4.2.1. Egyértelműbben ki kellene mondani azt, hogy olyan stratégiára töreksszenek, melynek keretében a vámügyi hatóságok és más, az ellátási láncsal kapcsolatos mozgásokkal foglalkozó illetékes hatóságok kiegészítik egymást. A stratégia megfelelő kidolgozásához szorosabb és hatékonyabb együttműködésre van szükség egyrészt nemzetközi szinten a vámhatóságok között, másrészt pedig a vámhatóságok és más hatóságok, például az egészségügyi vagy a fogyasztóvédelmi hatóságok között.

4.2.2. Az úgynevezett „hivatalos adatok” tagállami szinten már léteznek a különféle határellenőrzések területén, kezelésük informatikai rendszerekben történik (külső egészségügyi ellenőrzés: humán-, állat- növény-egészségügy, gyógyszerek, kozmetikumok stb.). Ugyanakkor nem központosították és nem osztották meg őket, aminek révén pedig javulna a rendszer működése, és könnyebb lenne a vámósok munkája, mivel ez az az eszköz, amelyben utána lehet nézni, hogy egy konkrét áru esetében az egész ellátási láncra vonatkozóan milyen kockázatok merülhetnek fel.

4.2.3. A veszélyek és így a megoldások határokon átnyúló jellege miatt még fontosabb, hogy összegyűjtsék a tagállami szinten képződő „hivatalos adatokat”. Ezért azt javasoljuk, hogy az uniós szinten meghatározott kritériumok a közös nemzetközi szabványokon alapuljanak, és egészítsék ki ezeket uniós elemekkel. Az EGSZB ezért hangsúlyozza, hogy kölcsönösen felhasználhatóvá kell tenni az adatokat, hogy hatékonyan végre lehessen hajtani a stratégiában megfogalmazott intézkedéseket. Különösen a kérdéskör határokon átnyúló jellege indokolja a nemzeti szinten összegyűjtött „hivatalos adatok” megosztását.

4.2.4. Az EGSZB szerint ahhoz, hogy egy kockázatfeltérési rendszer használatához kapcsolódóan el lehessen mélyíteni a közigazgatási együttműködést, az alkalmazott rendszernek többek között az alábbi elvekre kellene épülnie:

- a 952/2013. sz. rendelet keretében létrehozott Közös Vámügyi Kockázatkezelési Rendszernek (CRMS) ki kell térnie az olyan kockázati intézkedésekre, kritériumokra és szabványokra, illetve ezek módosításaira, amelyek célja a kockázatokkal járó termékek megbízható kiszűrése, és mindehhez figyelembe kell venni korai előrejelző rendszereket és adatvédelmi jogszabályokat;

- kívánatos, hogy legyenek kapcsolódási pontok más ilyen rendszerekkel, például az 515/1997. sz. rendelet⁽⁵⁾ keretében kidolgozottakkal;
- a belső piaci információs rendszer (IMI) alapelveinek alkalmazása – abból kiindulva, hogy a rendszernek vannak már értékelésen átesett eszközei –, és ezek megfelelő vámügyi kiigazítása;
- a termékekkel, anyagokkal, útvonalakkal kapcsolatos kockázatok osztályozására, illetve e kockázatok eredetére és egyéb tényezőire vonatkozó intézkedések, kritériumok és jogszabályok elfogadása, a TARIC-ot (az Európai Unió integrált vámtarifáját) használva arra, hogy amikor csak lehet és minél jobban felismerhetőek legyenek a legnagyobb kockázatok;

Az EGSZB ismételten felhívja a figyelmet arra is, hogy a közigazgatási szerveknek információkat kell cserélniük egymással.

4.2.5. A stratégiában tervezett együttműködés kiegészítő jellegét illetően figyelembe kell majd venni mind az idevonatkozó termék-, állat-, élelmiszer- és takarmánybiztonsági és környezetvédelmi politikai intézkedéseket, mind pedig a szellemi tulajdonjog területével kapcsolatos kezdeményezéseket. Az EGSZB úgy véli, hogy az információcsere nagyon fontos a közegészséggel és a környezetvédelemmel, valamint az állampolgárok védelmével és biztonságával kapcsolatos súlyos problémák kapcsán.

4.3. Hasznos volna, ha az uniós szinten meghatározott kritériumok a vámügyi kockázatkezelési gyűjteményt és a Vámigazgatások Világszervezetének (WCO) egyéb szabályait vennék alapul, kiegészítve az Uniót érintő elemekkel.

4.4. Üdvözlendő, hogy az engedélyezett gazdálkodói programok ezt összekapcsolják a kockázatkezeléssel, figyelembe véve, hogy a gazdálkodónak és környezetének milyen alapos értékelési eljáráson kell keresztülmennie a tanúsítási eljárás során. Ez összhangban van a tanúsítvánnyal járó egyszerűsített vámeljárásokkal.

4.5. A szükség esetén alkalmazandó megfelelő kockázatenyhítési és -ellenőrzési intézkedések kapcsán mérlegelni kellene a Vámigazgatások Világszervezete által összeállított gyűjteményben javasolt módszert.

4.6. A kockázatok osztályozására szolgáló, az Európai Bizottság által elfogadandó térkép keretében (mellyel kapcsolatban megfelelő és átlátható módon még előzetesen konzultálni kell a tagállami szakértőkkel, illetve meg kell hallgatni a gazdasági szereplőket is), a kódex 50. cikkének (1) bekezdése és 284. cikke alapján tisztázni kellene a cselekvési terv 3. célkitűzését, hogy pontosan lehessen tudni, ki és mikor végzi az „előzetes értékelést szükség esetén”, és mi ennek a tárgya. Ezt kellene első lépésként elvégezni, hiszen így nagyobb átláthatóságra nyílik mód a többi cselekvési terv végrehajtása és a kockázatelemzés során, illetve nagyobb lesz a jogbiztonság is.

4.7. A cselekvési terv 5. célkitűzése is létfontosságú, mivel a stratégia alapvető célja a tagállami hatóságok és az Unió közti együttműködés és információmegosztás előmozdítása, amit az EGSZB mindig is nagyon fontosnak tartott. A rövidség kedvéért az EGSZB emlékeztet azokra az ajánlásaira, amelyeket ebben a kérdésben már megfogalmazott 2013-as véleményének 1.9. és 1.10., illetve „Az ellátási lánc kockázatkezelése” című 4. pontjában. Ezekben strukturáltabb és rendszeresebb együttműködést szorgalmaz a vámhatóságok és a belső piacon működő egyéb hatóságok között, valamint a cselekvési tervben szereplő intézkedések koherens és összehangolt végrehajtását kéri.

4.8. Az EGSZB megismétli, hogy ez a kockázatkezelési stratégia nem akadályozhatja a tagállamokat a vámügyi előírások alkalmazásában, és továbbra is lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a tagállamok figyelembe vehessék a kereskedelmi forgalom mértékét, de úgy, hogy közben tiszteletben tartják az uniós jogszabályokat is.

4.9. Ezzel kapcsolatban az EGSZB úgy véli, hogy a magas szintű védelem fenntartható úgy, hogy közben a tagállamok fokozzák a kereskedelmet könnyítő intézkedéseket azzal, hogy a nem papíralapú eljárások elterjesztésével csökkentik az adminisztratív terheket, valamint egyszerűsítik az „engedélyezett gazdálkodó” státusz alkalmazását és a vele kapcsolatos eljárásokat.

4.10. Elő kellene segíteni a szoros együttműködést a területért felelős más minisztériumokkal és illetékes nemzeti végrehajtó szervekkel is többek között azért, hogy minimálisra csökkentsék a kereskedelmi szereplők terheit – köztük az adminisztratív terheket is. E tekintetben az EGSZB javasolja, hogy vegyék számításba az IMI alapelveit. Amennyiben a harmonizáció, a vámügyi együttműködés vagy a kettő kombinációja mellett döntenek, akkor a javaslatoknak a „legjobb gyakorlatokból” kell kiindulniuk, nem pedig egy átlagos európai szintből.

⁽⁵⁾ HL L 82., 1997.3.22., 1. o.

4.11. Az EGSZB azt kéri, hogy a stratégia kialakításánál és végrehajtásánál vegyék figyelembe a vámügyekre vonatkozó kölcsönös segítségnyújtásról szóló 515/97/EK rendelet küszöbönálló módosításait (COM(2013) 796. sz. javaslat), figyelembe véve, hogy a stratégia és ez a rendelet egymáshoz nagyon hasonló kérdésekkel foglalkozik.

4.12. Az EGSZB szerint nagyobb nyilvánosságot kell adni a kísérleti projekteknek, ösztönözve az ilyenek használatát, hogy ezzel is nagyobb szerepvállalásra serkentsük az érdeklődőket. Ez elősegítheti a magánberuházásokat, ami pedig előreviheti a közleményben tárgyalt stratégia végrehajtását, serkentve az innovációt is.

5. Részletes megjegyzések

5.1. Azoknak az intézkedéseknek a keretében, melyeket az Európai Bizottság nemzetközi normák és előírások támogatásának, illetve kidolgozásának nevez, és amelyekre a 3.1.1. pontban is utaltunk, ösztönözni kellene jogszabályok kidolgozását egy olyan vámszárra, amellyel automatikus rendszerek segítségével ellenőrzéseket lehet végrehajtani, hogy a Vámigazgatások Világszervezete által létrehozott, a globális kereskedelem biztonságát és könnyítését szolgáló szabványkeretbe (SAFE) beépítsék ezeket a jogszabályokat.

5.2. A stratégia nem tesz említést a félvezető tájékoztatás kockázatáról, illetve arról a lehetőségről sem, amikor előnyt szereznek a jó hírnévből (ún. *identity tag*). A kockázatkezelést úgy kell kialakítani, hogy a vámhatóságok feltárhassák a félvezető tájékoztatással és a jó hírnévből történő illetéktelen előnyszerzéssel kapcsolatos eseteket, megakadályozva ezzel hamisított és veszélyes termékek behozatalát az EU-ba.

5.2.1. Bár az Európai Bizottság már említette ezt a 6. célkitűzésben, az EGSZB arra szólít fel, hogy engedélyezzenek egyértelműbben olyan kísérleti projekteket, melyek célja az, hogy – nyilvánvalóan bizonyos feltételek mellett – innovációkat honosítsanak meg az ellenőrzési rendszerek terén. Az EGSZB azt is kéri, hogy amennyiben ezek a projektek kedvező eredményeket hoznak, engedélyezzék az ilyen innovációk későbbi alkalmazását is.

5.3. Az Európai Bizottság szerint az új stratégia hozzá fog járulni ahhoz, hogy hatékonyabban lehessen kezelni az egyre összetettebb nemzetközi ellátási láncsal működő és folyamatosan bővülő kereskedelmet (3.1. pont); ehhez hatékonyabb irányításra van szükség, ami pedig hatással lesz az ellátási lánc működésének javulására is.

5.4. Az EGSZB sajnálja, hogy a bemutatott stratégiában az Európai Bizottság csak a tagállamok és az Európai Bizottság közötti együttműködéssel foglalkozik, és ezzel figyelmen kívül hagyja a korábbi véleményekben megfogalmazott ajánlásokat, amelyek hangsúlyozták, hogy gondolni kellene a gazdasági szereplőkkel való együttműködésre is.

Brüsszel, 2015. február 18.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke
Henri MALOSSE